

Sylvia BRUNET

Geeft cursussen over Hildegard van Bingen

Op het internationale congres over de heilige Hildegard van Bingen (1098-1179), van 1 tot 3 juli in Gent, bijt Sylvia BRUNET de spits af. Ze houdt het openingsreferaat onder de titel *Hildegard van Bingen, een licht voor deze tijd*. Ruim vijftien jaar al staat Brunets leven in het teken van deze Duitse heilige die een bron van inspiratie blijft voor theologen, medici en musici.

‘Hildegard van Bingen is een voorbeeld voor deze tijd’

Bert CLAERHOUT

Sylvia BRUNET is 57, afkomstig van Brugge en van thuis uit diepgelovig. Ze verhuisde met haar ouders naar het Meetjesland en gaf les Nederlands, Engels en economie in Eeklo, Waarschoot en Sint-Laureins. In 1993 huwde ze een schoolcollega. Hij was twintig jaar ouder en weduwnaar. Toen BRUNET op zoek ging naar een recept voor diens maagklachten, hoorde ze voor het eerst praten over Hildegard van Bingen. Haar leven nam meteen een andere wending.

– *Hildegard van Bingen maakt sindsdien deel uit van uw leven?*

Inderdaad. Mijn man genas en daarna las ik alles wat Hildegard schreef over voeding. Ik begreep al snel dat zij veel meer in zich had en verdiepte me ook in haar theologische werken. Hildegard verdedigde de authentieke leer van de Kerk en ging in tegen allerlei ketterijen van die tijd. Ze is een voorbeeld voor ons.

– *Hoezo?*

De heilige Hildegard nam geen blad voor de mond. Ze praatte over hemel, hel en vagevuur en over wat er met ons leven na de dood gebeurt. Sommigen vinden dat ouderwets, maar het raakt het wezen van het geloof. Die vragen leven trouwens nog, hoewel de Kerk het wat verleerd heeft daarover te praten. Misschien omdat ze zich na de jaren 1960 te veel naar de tijdgeest heeft gericht.

Hildegard wees haar tijdgenoten voortdurend op het belang van de eucharistie, de sacramenten en het gebed. Ze waarschuwde tegen de uitholling van het geloof, bijvoorbeeld door te benadrukken dat Christus' aanwezigheid in de eucharistie niet symbolisch, maar reëel is. Ook nu bepleiten sommigen een lauw en interpreterbaar geloof dat je nauwelijks verplicht altijd en in alles een persoonlijke relatie met Jezus voor ogen te houden.

– *Sommige van Hildegards profetieën herinneren aan de Apocalyps van Johannes.*

Ja, en toch is zij geen onheilspofetes. Nogmaals, zij verdedigde de Kerk en het geloof, maar belangrijk voor haar was dat wij ons voor het heilige, voor Gods genade openstellen. Zij wees op een didactische, opbouwende en profetische manier de weg naar God.

– *U heeft op Radio Maria een tweemaandelijks programma over Hildegard, in Sint-Laureins*

Sylvia Brunet: „Hildegard wees haar tijdgenoten voortdurend op het belang van de eucharistie.” © Kristof Ghyselincx

leidt u cursussen en vastenbezinningen over haar en ook in de buurlanden wordt u veel gevraagd voor lezingen. Waarover spreekt u dan?

Dat kan zeer verscheiden zijn, maar er zijn ankerpunten zoals het gezamenlijke gebed en de verwijzingen naar de Bijbel. Ik heb het heus niet uitsluitend over de ‘kruidenheilige’. Integendeel, ik tracht af te stappen van het imago van Hildegard van Bingen als kruidengenezer. Uiteraard spreek ik over voeding, maar alleen binnen een bredere spirituele en religieuze context. Je kunt je hart niet voor God openstellen – wat Hildegard van ons verwacht – door je terug te trekken in een kleine groep die exclusief met kruidengeneeskunde bezig is.

Ik heb het in mijn cursussen over wat Hildegard in haar geestelijke werken leert, over gelovig-zijn in deze tijd en over de individuele respons waartoe het christendom en de Kerk ons oproepen. In de kapel bidden wij de traditionele kerkelijke gebeden. Tussendoor en aan het einde van de dag eten we samen en dan komt het aspect voeding aan bod. Maar ik verwittig de mensen altijd dat de recepten van Hildegard geen mirakelformules zijn. Je

voedingsgewoonten in overeenstemming brengen met je geloof is goed, maar wie ziek is, moet allereerst naar de dokter.

„Wie in Hildegard alleen een kruidengenezer ziet, doet afbreuk aan haar spirituele boodschap”

– *Uit wie bestaat uw publiek? Gezien de huidige belangstelling voor voeding en Hildegards veelomvattende spiritualiteit komen er wellicht ook new age-aanhangers op af?*

Die haken snel af. Ik maak de mensen meteen duidelijk dat bij Hildegard alles één geheel vormt dat voortspuit uit de goddelijke inspiratie. Je kunt niet sommige aspecten uit haar gedachtegoed loswrikken, zoals de kruidengeneeskunde of de muziek, en de andere terzijde schuiven. Dan mis je de essentie van haar spirituele boodschap: het geloof in Christus.

Eigenlijk is mijn publiek heel verscheiden. Jong en oud, traditionele gelovigen, maar ook mensen met zingevingsvragen. Ze komen uit het hele land. Wat ons bindt, is de band van geloof, hoop en liefde. Ik denk dat dit onder de eerste christenen ook zo was en ik voel me daar goed bij.

– *Toen uw man met pensioen ging, stopte u met lesgeven om bij hem te kunnen zijn en meer tijd aan het geloof te besteden.*

Ik beklaag het mij niet. Mijn geloof dat ik van thuis meekreeg, is erdoor gesterkt en verdiept. De dagelijkse mis is voor mij van het allergrootste belang, ik help in de parochie en zet me honderd procent in voor onze Kerk. Tegen alle kritiek en defaitisme in. Ik gaf graag les en benut nu mijn pedagogische kwaliteiten om, via Hildegards gedachtegoed, anderen erop te wijzen welke schatkamer van geluk, deugdzaamheid en schoonheid het christendom herbergt. Vroeger was ik daarvoor te schuchter, maar ik ben daarin gaandeweg gegroeid en het geluk dat mij nu te beurt valt, bevestigt dat het de moeite loont daarvoor te leven.